

Ludovic Morlot: «Hem d'ampliar encara més repertori i estils»

Parlem amb el director de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

Ludovic Morlot | Arxiu L'Auditori

Fa dues temporades, a L'Auditori de Barcelona el tema de 'La creació i el naixement' va obrir un cicle -concebut com una trilogia- que va continuar l'any passat amb 'L'amor i l'odi' i culminarà a partir d'aquesta tardor amb un tercer i últim moviment al voltant de la 'Mort o retorn'. D'aquesta manera el públic se situarà davant l'inevitable final i la manera com les grans obres musicals han presentat diferents aproximacions a la mort.

Hi haurà unes quantes creacions mestres concebudes i creades al voltant de la maduresa i les etapes finals de vida, com ara els *Kindertotenlieder* de **Gustav Mahler**, el *Cant del destí* de **Johannes Brahms**, o els rèquiems de **Victoria, Morales, Guerrero i Mozart** -interpretades per l'**Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC)**-. Parlem amb el nou director titular de l'**OBC**, **Ludovic Morlot**, sobre les novetats que presenta l'orquestra en aquesta nova temporada i quins objectius es fixa en el nou càrrec.

Quan imagina l'OBC dels pròxims anys, com creu que pot créixer l'orquestra?

Una de les missions per al creixement de l'**OBC** serà ampliar encara més el seu repertori per esdevenir més versàtil i flexible quant a estils, i així definir junts la seva identitat artística. També vull convidar músics que poden inspirar-nos i afavorir l'intercanvi d'idees a l'escenari. Una altra eina important serà seguir l'activitat de gravacions i de gires. La repetició del repertori, sigui a

l'estudi o en sales d'acústiques i públics diferents, ens permet aprendre a escoltar-nos d'una manera més íntima i aprofundir en el treball.

Quin paper ha de jugar la plataforma digital de L'Auditori de Barcelona?

La plataforma digital, que s'ha pogut reforçar durant la pandèmia, pot millorar-se i desenvolupar-se amb fins pedagògics. Espero poder utilitzar aquest nou suport per establir un contacte més regular amb el nostre públic, però també molt particularment amb tots els joves de Barcelona i d'arreu del territori. El meu somni i ambició seria poder compartir un moment d'assaig o concert amb el conjunt dels estudiants de Barcelona, de manera setmanal, gràcies a aquesta eina extraordinària que és l'*streaming*. Algunes escoles tenen l'oportunitat de tenir un programa musical fort en el seu currículum, però d'altres no. Potser l'OBC podria jugar un rol important en aquest domini, tot fidelitzant un futur públic per a l'orquestra i creant una relació més personal entre els joves i les artistes de la nostra comunitat. Continuar la difusió en *streaming* d'alguns dels nostres concerts per promoure l'Orquestra més enllà de Barcelona és una missió important, però penso que la missió pedagògica és encara més noble.

I el segell discogràfic?

Pot ajudar a l'OBC a definir una identitat artística, principalment per la tria del repertori. Hem decidit focalitzar la nostra activitat discogràfica al voltant de tres temes: el primer, compositors catalans, contemporanis, però també representatius de l'herència i el patrimoni català. Per exemple, venim d'enregistrar una obra d'Héctor Parra així com una de Bernat Vivancos (que estarà disponible a la tardor), però també planifiquem un disc de Pedrell per celebrar el seu centenari. En segon lloc, també ens volem centrar en dones compositores, de totes les èpoques i orígens, i en tercer, en l'obra completa de Ravel (o almenys la posada en marxa d'aquest projecte). D'aquesta manera, els discos ens permetran promoure l'Orquestra a l'exterior i definir la nostra veu artística, però també seran una eina meravellosa per difondre el repertori català al món.

Ha dit que vol connectar amb el talent local. Amb quina estratègia?

Vull comptar amb els artistes de Barcelona, naturalment, però també m'agradaria continuar amb les col·laboracions amb compositors catalans, fent enregistraments i encàrrecs de noves obres. Es tracta de seguir les iniciatives i partenariats amb institucions com l'ESMUC i altres per tal de jugar un rol en la formació i el desenvolupament de joves artistes locals promovent el talent. A més, cal explorar nous projectes, actualment en debat, com masterclasses per a joves directors, tallers amb joves compositors o una acadèmia d'orquestra.

Pensa que l'OBC ha de cuidar especialment el patrimoni musical català?

El patrimoni musical català és en bona part el que defineix la identitat de l'orquestra, per tant, em sembla natural defensar-lo i abraçar-lo amb orgull i entusiasme. Tenim la sort que el nostre repertori és d'una riquesa extraordinària, des de Joan Cererols i Miquel López a Joan Magrané i Raquel García-Tomás, per citar-ne només alguns. He d'afegir que per a mi és un gran plaer descobrir tota aquesta música que, en la seva majoria, m'era bastant aliena.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) amb l'antic director, Kazushi Ono Foto: Arxiu L'Auditori